

Harčarstvo Letnik —
 Celoletno . . . K 10—
 Polletno . . . 5—
 Četrileta . . . 250—
 Mesečno . . . 1—
Harčarstvo Letnik —
 Celoletno . . . 15—
 Posamezne številke . . . 10 vinarjev. —

STRAZA

Inserati ali oznake
 se računajo po 12 linij
 od 6 redne ure dalje; pri
 večkratnih oznakah velja
 — popust —
 „Straza“ izhaja v posebnem
 deljaku in prehaja popoldne
 Rokopisi se ne vračajo

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Harčarska ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Brest-Litovsk padel.

Avstrijske čete v noči od srede na četrtek vkorakale v Brest-Litovsk. — Ruska armada se umika dalje proti izhodu. — Zavezniške čete došle do Bjelostoka. — Italijanski napadi na celi črti odbiti. — Naši zrakoplovi metali na italijansko smodnišnico v Bresciji bombe.

Nov veter.

I.

Po sarajevskih listih posnemamo:

Povodom cesarjevega rojstnega dne je nadškof Staudler na čelu deputacije načelniku Bosne in Hercegovine med drugim rekel: „... A ko po zmagi nastane mir, naj ne bo še hujši boj med samimi narodi habsburške monarhije, zato se mi obračamo, prevzvišeni gospod, do Vašega plemenitega, pravičnega, hrvatskega srca s ponižno prošnjo, da na mestu, kjer se bo usoda Hrvatske v splošnem, a posebno naše Bosne in Hercegovine odločevala, vržete tudi Vi svojo besedo na tehtnico. Zaradi Bosne in Hercegovine je nastala vojska. Že samo to sili poklicane osebe, da je treba te krasne naše dežele postaviti na drug, močnejši temelj. A ta temelj je, da se združi to, kar spada skupaj; da se namreč vse hrvatske dežele, kamor spada tudi Bosna in Hercegovina, združijo v eno telo pod habsburško hišo; a ako to ne bi bilo za sedaj mogoče, naj se združi z materjo Hrvatsko in sicer s tako, kakoršna je, da se preurede in izčistijo obstoječi odnošaji in da se čim bolj zavarujejo in učvrstijo pravice domovine...“ — Nato je poglavar Bosne in Hercegovine pl. Sarkotič odgovoril: „Tu ni dvoma, da bodo po tej strašni vojni, ko zavлада v naši državi blaženi mir, se potrudili merodajni faktorji, da zadovolje pravičnim aspiracijam hrvatskega naroda.“

II.

„Grazer Volksblatt“ poroča z dne 24. avg.:

Pred nedavnim se je bavil ogrski ministerski svet z narodnostnimi zahtevami in težnjami Slovakov in je načeloma sklenil, da dobijo tudi ogrski Slovaki od ogrske države vse pravice, katere je obljubila, oziroma dala ogrska država rumunskemu prebivalstvu na Ogrskem.

III.

V nemškem državnem zboru je državni kancelar Bethmann-Hollweg omenil v svojem otvoritvenem govoru tudi poljsko vprašanje na sledeči način:

„Naše in avstrijske čete so dospеле do izhodnih mej Kongresne Poljske in imajo sedaj nalogo, to deželo upravljati. Geografska in politična usoda je silila Nemce in Poljake stoletja k medsebojnemu boju. Spomin na stara nasprotstva ne more zmanjšati spoštovanja do starostne domovinske ljubezni in vstrajnosti, s katero je branil poljski narod svojo že staro kulturo in ljubezen do slobode proti Rusom. Nočem slediti svetohlinskim obljubam naših sovražnikov, upam, da bo zasedenje poljskih mej na izhodu pomenilo začetek razvoja, ki bo odpravil stara nasprotstva med Nemci in Poljaki ter povedlo iz ruskega jarma odrešeno deželo k srečni bodočnosti, v kateri bo mogla posebnosti svojega nacionalnega življenja gojiti in razvijati. Od nas zasledeno deželo bomo s sodelovanjem njenega prebivalstva upravljali in skušali zaceliti rane, ki jih je Rusija prizadejala.“

K tem kancelarjevim besedam pripominja dunajska „Information“: Kancelarjeve besede nam dajejo popolno jamstvo, da tudi na Nemškem nihče resno ne misli, da se vojska vođi za nacionalne svrhe, ki bi mogle nenemške narode v območju osrednjih držav v razvoju ovirati.

Da posebno v Avstriji, kjer smo Slovani in nemški narodi v veliki večini, nihče resno ne more gojiti takih idej, je samoumevno.

IV.

Slišimo iz poučenih krogov, da se ugledni nemškonalni krogi v Građu bavijo z mislijo, kako

za stalno urediti narodnostopolitične odnošaje s Slovenci na Štajerskem, ki so se na bojišču in doma izkazali kot najodličnejši stražarji avstrijske misli. S tem bi se bilo mogoče v bodoče za vselej izogniti dogodkom, ki so silili Slovence na odporne akcije, katere so občutno zarezale svoje znake v celo deželno upravo.

Ako ta novica, ki jo izvemo, odgovarja dejstvom, potem bi nemškonalni politični krogi bili pripravljeni, uravnati narodnostne razmere od dežele do dežele. Kolikor je nam znano, se misli v odločujočih višjih krogih na večjepotezno uredbo narodnostnih razmer, s katero bi se definitivno združila usoda hrvatskega in slovenskega naroda in se postavilo na jugu kot jez proti vsem Avstriji in Habsburžanom sovražnim navalom.

Misija Avstro-Ogrske.

O misiji Avstro-Ogrske je pričel vseučilišni profesor Brockhausen nastopni članek:

Avstrija tvori evropsko poizkuševališče za veliki evropski problem, kako bi se dala huda interesna navskrižja rešiti, če že ne prijateljski, pa vsaj — brez nasilja. In v resnici so se prirejali v Avstriji že leta vsi razni eksperimenti. To je sicer res zelo neprijetno, ali nesreča to še ni, če pri vseh teh eksperimentih nismo prišli bližje cilju. Zato se moramo vprašati: ali je bilo naše dosedanje postopanje le otepanje s palico po megli, ali se more beležiti kak, če tudi počasen napredek. Včasih se res zdi, kakor vožnja okoli v kolobaru. Ali, če pogledamo ostreje, se nam kaže tudi v kaosu slika organičnega razvoja.

Dolgo smo živeli pod absolutnim režimom, ki ni priznaval naroda kot takega, ampak vzgajal nekako skupno avstrijsko državno ljudstvo, slično vojaški akademiji v Dunajskem Novem Mestu za vojake, ali Terezijanišču za uradnike. Tako naj bi nastala nekaka brezspolna avstrijska ljudska mešanica. Ta eksperiment se ni posrečil. Narodi so se vzbudili, deloma so postali celo zelo vzbujeni, in namesto, da bi se stopili v tisti mešanici, so se — ločili.

Potem je prišla najbližja misel: en narod naj bi postal državno ljudstvo, drugi pa njegova privesek. Ali za to težko vlogo ni bil noben narod dovolj močan in tako je prišla zopet — nova misel. Vloga, ki je bila prevelika, naj se porazdeli med več igralcev, breme naj se razloži. Dva, trije narodi dele med seboj to častno mesto in mali se jim pridajo kot privesek, eventualno v — iztrebljenje. Ker pa se nihče ni hotel pustiti iztrebiti, tudi najmanj ne, prišla je zopet nova misel: ljubka igra, v kateri se v dražestni izmenjavi en narod izigrava proti drugemu; in sicer v dveh varijantah: sedaj se manji izigrava proti močnejšemu, potem — narobe.

Ker pa vse te rešitve kljub prigodnemu nasilju vendar niso bile nikake rešitve, se je končno iz vsega tega razvila ideja: živati, ki se pokladajo na žrtvenik, sploh ni več. Vsako izigravanje mora nehati in polagoma se pripravljajo poravnave in kompromisi, ki dajejo v neizmerno finejši obliki prostora misli: živi in daj živeti! Eksperimentiranje v tistem zlem smislu smo končno premagali, pokazuje se vodilna ideja, do katere smo se prerili. To ni več nasilstvo brutalne policijske države. Rešitvam, ki se opirajo na brutalnost, smo se odrekli, te leže za nami. Pozitivni uspeh pa je poizkus rešitve, ki priznava vsako individualnost, jo pospešuje in jo brzda le v toliko, da morejo drugi obstajati poleg nje. Radi svoje lastne eksistencije mora biti Avstrija država vzravnavaajoče pravičnosti, ki združuje

je nasprotujoče si narode, ne da bi jih vezala. S tem je Avstrija, ali hoče ali ne, prisiljena, da je pravstveno za eno stopinjo višja, — nego mnogokatera druga država. Ako se nam posreči izvesti svoj eksperiment, če je temu stremljenju usojeno posrečenje, potem smo vse kako izvršili veliko misijo v Evropi, potem smo ob velikih žrtvah odprli pot, po kateri nam more Evropa slediti, da bo nadalje živela v miru. Seveda bi bilo prenačeno, ako bi trdili, da smo že rešili sfingino zagonetko našega bistva in to celo na uzoren način — če se borimo za izpoznanje in dobra volja je končno tu. Četudi nismo še na cilju, pa smo vendar na poti. Kako daleč smo že skozi goro zaprek predrli rov — za to nam dajata vojna krasen dokaz. Razgnala naj bi nas bila narazen, a nas je trdno spojila — gotovo pa ne brez delnih izjem. Ali govoriti se more o tem, ker so pred nami ob enem dejstva, ki pričajo, kako malo je naša skupnost trpela od tega.

Bodočnost Rusko-Poljske.

Dopisnik „Arbeiter Zeitung“ iz Lodža se je razgovarjal s prebivalci med drugim tudi o bodočnosti Poljske in poroča o tem:

Neki industrijalec, ki zaposluje kakih deset tisoč delavcev, se je bal, da se povrne rusko gospodstvo. Boje se preganjanja. Zato tudi nočejo začeti zopet s svojimi obrabi.

Povsem kriva pa je misel, da vsi deli prebivalstva Poljske pozdravljajo nemške čete kot osvoboditelje iz ruskega jarma. Kmalu se izpoznavajo, da grede želje glede bodočnosti dežele zelo navkriž v različnih razredih prebivalstva. Najpomembneje pa je, da nisem čul med tolikimi niti enega, ki bi odločno zastopal zahtevo po ustvaritvi samostojne Poljske. Tudi tisti, ki je bil v teoriji kot Poljak za to, je priznaval, da bi bilo radi kulturelne in financijelne zaostalosti dežele težko napraviti tako državno tvorbo, sposobno za življenje ter neodvisno od ene ali druge velesile na izhodu in zahodu. Veleindustrijalci — tudi če so nemškega pokoljenja, imajo le gospodarske interese pred očmi. Že dolgo obstoji nasprotstvo med lodško industrijo in mlajšo moskovsko konkurenco, med poljsko in rusko industrijo sploh. Po odločitvi Poljske od Rusije — naj se zgodi v katerikoli obliki — se boje industrijalci v Lodžu težkih izgub vsled zmešnjave prodaje njihovih izdelkov na ruskem trgu. Med poljskim meščanstvom se je v zadnjih letih močno razširil nazor, da ni železi ločenja od Rusije. Siritelji tega nazora se udajajo iluziji, da Poljaki v Rusiji, kjer stoje kulturelno in gospodarsko višje, dosežejo sčasoma politično in gospodarsko vodstvo.

Skoro povprek indiferentne sem našel nemške delavce v Lodžu in v industrijalnih malih mestih lodškega okraja. Večina njih so že v Poljski rojeni, kamor so se že očetje in dedje izselili kot tekstilni delavci največ iz Thüringena in Saksionskega. So naturalizirani v Rusiji, dasi so ohranili svoje nemštvo, kolikor se tiče jezika. Posebno velja to za Nemce v predmestjih, ki tvorijo — n. pr. v Konstantinovu in Aleksandrovu — že sedaj večino prebivalstva in so tudi uživali nemški šolski pouk. Po močnem pritisku so bili prisiljeni v naturalizacijo, ker bi se bili morali sicer odreči svoje zemljiške posesti. Sicer ni večina ta posest, ali bila je v trdno podlago njih gospodarski eksistenci. Brez tega pripomočka ne bi mogli živeti domači tkalci ob nizkem zaslužku. Nobene druge želje nisem čul od njih, nego da bi vojna skorj končala, da bodo mogli zopet delati in zaslužiti.

Tudi pri židih grede želje glede bodočnosti dežele navskriž. Bogati so doslej povsem dobro izhajali, tako da ne pričakujejo nič boljšega od kake spremembe stvari. Tisti židje pa, ki so se preživljali na več nego dvomilijv način, si ne žele urejenih razmer. Večina židov pa si želi odrešitve iz ruskega jarma. Če

to ne bi bilo možno po ustvaritvi svobodne Poljske, ne bi se upirali priklapljenju k Nemčiji ali Avstriji.

Nikakor pa ni možno predvidevati, kako se pri sklepu miru reši zagonetka bodočnosti Poljske.

Vojna in draginjska doklada za učitelje.

Deželni odbor je sklenil podeliti učiteljem za leto 1915 draginjske doklade z ozirom na veliko draginjo.

Oženjeni učitelji, ki niso pri vojakih, dobijo	120 K.
oženjeni, ki so pri vojakih,	100 K.
neoženjeni, ki niso pri vojakih,	50 K.
učiteljice dobijo	50 K.
suplentije	50 K.
učiteljice ročnih del	40 K.
učitelji v pokoju (oženjeni)	100 K.
učitelji v pokoju (neoženjeni)	50 K.
vdove, ki imajo pod 800 K pokojnine	50 K.
vdove, ki imajo pokojnino pod 700 K, dobijo toliko, da dosežejo pokojnino 700 K.	

Te svote se bodo učiteljstvu izplačale v celoti.

Avstrijsko-italijansko bojišče. Dogodki na italijanskem bojišču.

Uradno se razglašja:

Dne 23. avgusta.

Naše čete so odbile tudi včeraj več napadov Lahov na visoko Doberdobsko gorsko planoto. Mestoma je zopet došlo do ročnega meteža. Sovražnik se sedaj večkrat metodično poizkuša približati našim obrambnim črtam.

Tolminsko območje je bilo popoldne obstreljevano s hitrim artilerijskim ognjem. Sovražna pehota je nato do v noč večkrat napadala brez uspeha s težkimi izgubami. Na ostalih bojnih črtah se ni nič bistvenega zgodilo.

Ogenj težke artilerije na naše tirolske utrdbе je bil od časa do časa slabejši.

Danes je minula četrtna leta od vojne napovedi našega nekdanjega zaveznika. Neshetni napadi laške armade niso nikjer dosegli svojega smotra, pač so pa stali sovražnika strašne žrtve. Prejkoslej drže naše čete svoje postojanke ob in blizu meje.

Dne 24. avgusta.

Na južnem krilu primorske bojno črte je premagala včeraj naša težka artilerija sovražne topove ob izlivu reke Soče (Sdobba). Nadalje je bila neka obrežna baterija pri Golanetu izpremenjena v kup razvalin. Sovražna pehota, ki se je ustavila nasproti naši postojanki na vrhu izhodno od Tržiča, je izpraznila svoje jarke in je bežala pred ognjem naših topov. Izhodno od Polača so naše čete krvavo odbile dva slabejša sunka, pri Sv. Martinu pa trinapade, ki so uspeli do bližine naše bojne črte.

Ravno tako se je izjalovil zvečer s nek močnejših sovražnih sil na tolminsko območje.

V prostoru pri Bovecu in pri Rablu se sedaj sovražna pehota na nekaterih točkah bližja našim črtam.

Naše utrdbе na visoki planoti Lavarone in Folgarija so se nahajale včeraj zopet pod živahnim ognjem topov. Sovražna artilerija je pričela že streljati tudi na naše postojanke na sedlu Stilfser.

Dne 25. avgusta.

Na ozemlju Doberdobske gorske planote je ogenj naših topov prisilil včeraj, dne 24. avgusta, sovražno pehoto, ki se je ugnedila na južnem pobočju Monte dei sei Busi, da je morala zapustiti svojo postojanko.

Našo bojno črto južno-zahodno od Sv. Martina je zopet obstreljevala sovražna težka artilerija. Opoldne so napravili Italijani tukaj nov napad, ki je pa bil ravno tako, kakor včerajšnji sunki, odbit v bližini naših obrambnih črt.

Pred goriškim in tolminskim območjem, kakor tudi pred Krnom vlada razmerna mir. Pač pa se vrši živahnije delo.

vanje sovražnika pred Bovecem in Rablom.

Na tirolskem obmejnem ozemlju so se razvili ponovni boji. Včeraj, dne 24. avgusta, pozno zvečer, je začela sovražna pehota prodirati proti severnemu ozemlju gorske planote Lavarone. Danes zjutraj je bil ta napad odbit.

Ob obeh straneh Tonalске ceste napada že od jutranjega svita več italijanskih bataljонов. Tukaj se še boj nadaljuje. Artilerijski boji so se vršili skoraj na celi meji.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Nov italijanski načrt.

Preko Lugana poročajo, da se govori v krogih italijanskega generalnega štaba, da je armadno vodstvo opustilo načrt, po katerem naj bi se predrle goriške pozicije s frontalnim napadom. Armadno vodstvo misli na intenzivno ofenzivo na gorenjo Dravsko dolino in na Bohinj.

„Jelenina vojna.“

Neki rimski poročevalec je imel pogovor z nekim gospodom iz spremstva vojvode Ludovika Napoleona, ki mu je povedal to-le:

Vojvoda Ludovik Napoleon, mlajši brat vojvode Napoleona Viktorja, je začasa vojne več mesecev prebil na ruskem dvoru. Sedaj se je vrnil v Rim kot carjev zaupnik ter odide prihodnje dni v fronto. Car je občudovalec energije in politične bistrovidnosti kraljice Jelene. Tako vem, da bo v kratkem poslal kralju Viktorju Emanuelu najvišji ruski vojaški red, do čim dobi kraljica Jelena najvišje rusko odlikovanje za ženske. Na carskem dvoru sedanje vojne ne imenujejo drugače nego „Jelenina vojna“. Govorice, da sta car in kraljica Jelena tekem vojne v neprestani zvezi potom selov, niso resnične, pač pa si dopisujeta.

Ali se bo udeležila Italija boj pred Dardalelami.

Italijanski list „Gazetta del Popolo“ piše: Polnoma krivo je mnenje, češ, Italija se bo sedaj, ko je napovedala Turčiji vojsko, takoj udeležila boj pred Dardanelami. Predvsem je treba, da misli Italija sama nase in da dobro preudari, kar se dogaja na drugih bojiščih, kajti ne ve se, ali bosta Nemčija in Avstrija nadaljevali svoje prodiranje v Rusijo, ali pa se bosta sedaj tam kje ustavili, da vržeta vse svoje odvišne čete na francosko bojišče. Treba je, da ostane Italija zelo previdna ter da se ne poda v nevarno pustolovstvo.

Bombardiranje Vidma.

„Secolo“ poroča iz Vidma: Nekaj časa že se prikazujejo sovražni zrakoplovi nad Vidmom, ki pa so napravili doslej le malo škode. 21. t. m. pa okoli 5. ure popoldne sta se prikazala dva avstrijska letalca nad Vidmom in sta vrgla na mesto kakih deset bomb. Ena bomba je zadela skupino oseb, izmed katerih so bili ubiti trije karabinjeri, en brigadir, neki mlad mož in neki delavec, mnogo oseb pa je bilo ranjenih. Ena bomba je zadela nekega delavca, ki je hotel bežati iz tovarne, druge bombe so užgale in porušile zidovje. Bombardiranje je trajalo nad pol ure. Prebivalstvo je jako razburjeno.

Ob gornji Soči.

Kakor so pokušali Italijani poprej ob spodnji, tako skušajo sedaj ob gornji Soči predreti našo čelno črto. Izbrali so si prostor ob Bovecu do južne strani tolminskega območja, in sicer v širini 25 kilometrov. Skoro cela severna polovica tega bojišča obstoja iz krskega ozemlja, kjer pa so sovražni napadi zadnje dni močno ponehali. Sovražnik osredotočuje sedaj svoje napade na nižji gorski rob Mrzli Vrh, ki se drži krskega pogorja. Mrzli Vrh je nekaka zveza med Krnom in tolminskim območjem.

Italijanska artilerija, ki je določena za obstreljevanje naših postojank na tem delu goriškega bojišča, je razpostavljena večinoma na zahodnem bregu Soče na gorskem grebenu Kolovrat, ki se v polkrogu vleče od zahoda mimo Tolmina proti jugu. Italijanska artilerija ne štedi z municijo in naše postojanke sižno obsipavije z granatami in šrapneli. S svojim izredno močnim artilerijskim obstreljevanjem hočejo Italijani svoje infanterijske napade razbremeniti in kolikor mogoče olajšati. A kljub silnemu naporu se Italijanom še dosedaj ni nikjer posrečilo doseči kak znan uspeh. Vojni poročevalci, ki so se osebno udeležili bojov na tem delu bojišča in so bili navzoči, ko

so se Italijani z vso silo navalili na višine južno od Tolmina, so dobili utis, da se našemu sovražniku v kljub naporu njegovih skrajnih sil ne bo posrečilo na tem majhnem prostoru predreti avstrijsko čelno črto,

Težki možnarji ob spodnji Soči.

Se pred nekaterimi tedni so italijanski listi zasmehujoče poročali o avstrijskih 30.5 cm Skodovih možnarjih. Pisali so, kako slabo da ti možnarji učinkujejo na italijanski fronti. To poročanje je bilo takrat posebno na višku, ko še italijanski vojni poročevalci niso smeli na bojno črto in so bili primorani „svoje doživljaje s fronte“ sestavljati v uredništvu. Sedaj pa so stvari predrugačile. Časnikarji, ki sedaj smejo na fronto, so se prepričali, da se z Avstrije v boju ni šaliti. Italijanski listi so zadnje dni polni poročil o strašnem učinkovanju izstrelkov naših 30.5 cm možnarjev. Splošno se pripoveduje po Italiji, da od hiše, katero zadene ogromna krogla avstrijskega možnarja, ne ostane ne kamen na kamenu. Taka poročila prinaša s fronte celo list „Corriere della Sera“. Italijanski častniki v svojih pismih poročajo o groznih podrobnostih avstrijskega obstreljevanja ob spodnji Soči. V zanožju Doberdobske gorske planote so Avstrije razpostavili samo baterije manjšega in srednjega kalibra. Težki topovi pa so postavljeni pri Devinu. Radi tega italijanski vojaki zovejo krogle naših možnarjev „devine“. „Devin irči, reši se, kdor se more!“ se sliši večkrat kričati Italijane. Nekega dne je prihajal italijanski častnik pred vas ob Soči. Konja je privezal ob drevo, sam pa se je podal v neko gostilno. Med tem, ko je stoje med vratni govoril z gostilničarko, se je naenkrat slišalo značuno tulenje avstrijske krogle in mogočni „devin“ je med groznim hruščem tresčil na travnik v bližini, kjer je stal še konj. Ogromen oblak dimu se je dvignil proti nebu, in iz velikega lijaka, ki ga je hipoma izdolbla v zemljo možnarjeva krogla, je letelo na vse strani obilo prsti in kamenja. Ogromne mase tega kamenja in prsti je padalo v okrožju 100 metrov na tla. Učinek je bil zelo čuden: hiša je ostala nepoškodovana, med tem, ko je silen zračen pritisk vrgel konja na streho gostilne, kjer je nepoškodovan obležal. — Drugokrat je tresčila krogla našega možnarja v bližino Doberdobskega jezera in je napravila v zemljo ogromen lijak. Ko so Italijani šli gledati to jama, so opazili, da se je zbralo v njej toliko vode, da je naenkrat nastalo novo jezero. Topovska krogla je predrila močno podzemsko vodno žilo.

V Gorici.

Znani „Parkhotel“ (prej hotel Südbah) je precej preluknjan, italijanske granate in šrapneli so padali nekaj časa jako pridno na hotel in okoli hotela, iskali so osebe, katere so hoteli ubiti, ali našli jih niso. Projektili iz puške so tudi švigali okoli, zadevali v zid, ropotali po strehi, predrli pa je projektil tudi močno steklo na oknu, samo luknjica je tu v njem, in priletel v jedilnico. Najemnik hotela Szalay seveda ni zadovoljen s tem obstreljevanjem, ker mu je pregnalo najboljše goste. Hotelu nasproti stoječo Pečenkovo hišo v skupini drugih so tudi obsipavale granate in šrapneli ter jej prizadele precejšnje poškodbe. Za hotelom v ulici, kjer je mestno kopalnice, je bil ubit en vojak, dva težko ranjena. — Trgovino Kerševani in Čuk so obsuli šrapneli, razbita, presekana in prerezana so stekla trgovine. — Nekaj gostilen je še odprtih, kadar pride pivo, ga prodajajo po 50 vinarjev vrček, vino je po 2 K liter, ali domačega ni, niti pol litra vipaveca ni več v Gorici. Ako hočeš v gostilni kaj jesti, prinesi s seboj, ako imaš kaj za prinesiti. Padec Varšave smo bili proslavili v Gorici z razobešenjem zastav, tudi slovenskih, ki so vihrale ves dan. Na cesarjev rojstni dan je bilo v mestu razobešenih precej slovenskih zastav, vihrale pa so samo do opoldne.

Solkanski most.

Solkanski most, to je ono čudo, katero si je šel ogledat vsakdo, kdor je prišel v Gorico. Na ta most so tudi že parkrat streljali Italijani, ne da bi bili napravili kako škodo. Most tvori nad vodo lok 85 m. To je največji oblok železniškega mostu iz kamna na celem svetu. Poudarjamo železniškega mostu, kajti najdaljši mostni oblok je čez Siro v Plananu v Nemčiji, ki meri 90 metrov, ta most pa služi le navadni vozni cesti. Dolžina vse zgradbe Solkanskega mostu znaša 220 metrov s postranskimi odprtinami vred. — Ko so gradili planinsko železnico in omenjeni Solkanski most, je bilo pri delu polno Italijanov iz kraljestva, med delavci italijanski inženirji, kar pa je sicer dobro znano.

Standrež.

V soboto dne 21. t. m. popoldne so obstreljevali Italijani zopet Standrež. Počeli so hitro popoldne in streljali neprenehoma skoro do večera. Streljali so iz vseh mogočih kalibrov, a zavrgli so brez uspeha par sto izstrelkov. Človeške žrtve ni bilo nobene.

Števerjan v Brdih.

Iz zvonika v Števerjanu v Brdih je krasen razgled doli na ravnino. Tam so imeli Italijani svoje opazovalnice, ali dne 20. t. m. so počili topovski strelji in zadeli zvonik, da se je razrušil z laško opazovalnico in opazovalci vred.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Položaj dne 27. avgusta.

Brest-Litovsk je padel. Naše in nemške čete so ga vzele v naskoku. Ruske čete se umikajo ob izhodni železnici, ki se pri Žabinkah deli v dve progi, ena proti Minsku, druga proti Pinsku. Plen, ki je padel zmagovalcem v Brest-Litovsku v roke, še ni znan. Očividno pa se je Rusom še posrečilo se umakniti, ne da bi prišlo do katastrofalnega poraza.

Kaj bodo sedaj naše in nemške čete počele? Ob Dnjestru, Zloti Lipi in gornjem Bugu smo zakopani. Le ob srednjem Bugu operira hrvatski general Puhalo že pri Kovelu. Kovel je trdno v naših rokah. Iz Kovele gre ena železnica v trdnjavski trikot, ki ga je Rusija zgradila proti Avstriji, Luck—Dubno—Rovno, druga železnica vodi preko močvirja Rokitno v Kijev. Da bi naša ofenziva prodirala mimo trdnjavskega trikota v Kijev, je težko verjeti. Tudi za napad na trikot ni nobenih predznamenaj. Mogoče je, da ima Puhalo nalogo, umikajočim Rusom delati največje težave, potem se pa zakopati tudi na volhinjski fronti ob srednjem Bugu. „Tagespostin“ vojni poročevalec je drugega mnenja in pravi: „Tudi na volhinjski čelni črti je prodiranje Puhalovih vojsk simptomatičnega pomena.“

Nemci še imajo tudi za slučaj, da se hočejo ob ugodni črti zakopati, veliko nalogo izvršiti. Riga še ni zavzeta, Dvinsk in Vilna, važni železnični točki za ruski krovz tudi ne, trdnjavi Olita in Grodno sta še v ruskih rokah.

Armada bavarskega princa Leopolda in generala Gallwitza sta prodrli daleč čez Bug in imata po našem mnenju na severu velikih močvirij isto nalogo kakor Puhalova armada ob jugu, delati umikajočim Rusom vse težave in če mogoče, jim umikanje popolnoma zastaviti.

Tudi Bjelostok je že v zavezniških rokah.

Trdnjava Brest-Litovsk padla.

Avstrijsko poročilo.

Dunaj, 26. avgusta.

Uradno se razglša:

Trdnjava Brest-Litovsk je padla.

Ogrski domobranec generala pl. Arza so večeraj iztrgali sovražniku vas Kobylany, ki leži južno-zahodno od trdnjave Brest-Litovsk ter so s tem prodrli zunanji pas utrdbe. Padli so na ta način v hrbet najbližje se nahajajoči brest-litovski utrdbi.

Zahodno-gališka, šlezija in severno-moravska infanterija je istočasno zavzela z naskokom eno utrdbo južno od kraja Koroszczyn. Nemške čete so se polastile treh utrdb na severno-zahodni črti in so danes dne 26. avgusta zjutraj zasedle citadelo, ki leži ob železniškem mostu. Med tem časom so potisnile zavezniške čete sovražnika tudi čez reko Lesno in ga zapodile v beg na gozdnatem in močvirnatem ozemlju južno-izhodno od Brest-Litovska. Naša kavalerija, ki je zasledovala Ruse od Kovla v smeri proti severu, je zapodila v beg ruske zadnje straže pri Bucinu in Vyzvi.

Pri armadah, ki se nahajajo v izhodnem delu Galicije, ni nič novega.

Nemško poročilo.

Berolin, 26. avgusta.

Armadska skupina maršala pl. Hindenburga. Pri Bansku in Schönbergu (južno-izhodno od Mitave) so se razvili boji.

Izhodno in jugoizhodno od Kovna se boji nadaljujejo. Pred trdnjavo Olita se nemške čete približujejo prednjim sovražnikovim postojankam. Med mestama Sejny in Merez (ob Njemenu) je bil sovražnik premagan. Tudi v gozdu izhodno od Avgustova prodirajo deli armade generalnega polkovnika pl. Eichhorna proti izhodu.

Dalje proti jugu se vršijo boji za ozemlje ob reki Bereczovka; prednje nemške čete so že došle do mesta Bjelostok. Armada generala pl. Gallwitza je vrgla sovražnika z ozemlja reke Orlande (severno in južnoizhodno od Bjelska).

Armadska skupina maršala bavarskega princa Leopolda. Težko pobit sovražnik se umika v noztranjost Bialovieska-gozdov. Le južno od teh gozdov v okolici severozahodno od Kamieniec—Litovsk se še ustavlja.

Armadska skupina maršala pl. Mackensaena. Trdnjava Brest-Litovsk je padla. Med

tem, ko je avstro-ogrski armadni zbor generala pl. Arza večeraj popoldne v boju zavzel dve utrdbi na zahodni trdnjavski strani, je naskočil brandenburški 22. rezervni zbor utrdb na severo-zahodni strani in je prodril po noči v osrednje utrdbi. Sovražnik je nato trdnjavo zapustil.

Zasledovanje sovražnika je na čelni črti te armadne skupine, t. j. od Bialovieska-gozdov do ozemlja Pripjet-močvirja (južno-izhodno od Brest-Litovska) v polnem teku.

Zadnje upanje Rusov.

Ruski vojaški krogi so mnenja, da postaja položaj Rusije od dne do dne neugodnejši, toda treba je še vedno staviti veliko upanje na rezerve, ki se še nahajajo v strateško važni bližini trdnjave Kovno, in so mnenja, da bodo te rezerve v stanu ustaviti usodepolno prodiranje avstrijsko-nemških čet.

Premožnejši sloji zapuščajó Petrograd.

Iz Petrograda se poroča: Ker je udrli oddelek nemškega vojnega brolovja v zaliv Rigo in ker se misli, da nameravajo nemške vojne ladje udreti v Minski zaliv, se je polot t. zlasti premožnejšega dela petrogradskega prebivalstva velik strah. Premožnejše družine zapuščajó Petrograd. Zlasti so bojbo v Petrogradu, da utegnejo nemške zračne ladje napasti Petrograd.

Umikanje ruskih armad ogroženo.

Iz Budimpešte se poroča: Hudi boji za trdnjavo Brest-Litovsk se nadaljujejo z nezmanjšano silo. Železni obroč zavezniških armad se je tudi v bojih, ki so se vršili dne 24. avgusta, pomaknil zopet nekoliko bližje trdnjavi. Uspeh, katerega je dosegla armadska skupina general-feldmaršala pl. Mackensaena, na izhodni strani reke Bug, je velikanske važnosti, kajti osobito na tem ozemlju je bil odpor ruskih čet skrajno hud, kajti šlo se je, da jim ne pridejo čete pl. Mackensaena za hrbet.

Močne ruske čete so napravile opetovane poizkuse zabraniti zavezniškim četam prehod čez reko Bug. Ko so pa Rusi uvideli, da so vsi njihovi napori brezuspešni in so zasedle naše čete izhodni breg reke Bug, je postalo močvirnato ozemlje izhodno od Vlodave pozorišče hudih bojev. Tudi tukaj se je posrečilo predreti rusko bojno črto najpoprej pri Piszki in severno od jezera Luki, nato pa dalje v severo-izhodni smeri ob cesti Kobrina. To zmagonosno prodiranje se sedaj približuje železniški progi Brest-Litovsk—Kovel, torej železniški progi, ki vodi v Kiev, in ki je za prevažanje vojaštva in vojaških potrebščin za Ruse velikanskega pomena.

Če bi izgubili Rusi tudi to železnico, potem bi bila zmešnjava, ki že sedaj vlada v ruski armadi, usodepolna za celo rusko armado.

Tudi na bojni črti proti Kijevu je naše prodiranje uspešno. Severno od Vladimir-Volynskija so se morali Rusi vnovič umikati. Severno od Brest-Litovska so dosegle zavezniške čete zopet nekaj lepih uspehov, istotako je prodiranje armad nadvojvode Jožefa Ferdinanda in generala Kovessa kljub najhujšemu sovražnemu odporu zelo povoljno.

Trdnjava Kovno — razvalina.

Iz Petrograda se poroča, da so nemški težki topovi tako grozno obstreljevali trdnjavo Kovno, da so bile utrdbi takrat, ko so udrli Nemci v trdnjavo, le ena sama razvalina in kup pepela.

Besarabija.

Ni letos prvokrat, da Besarabija, kos zemlje, ki se vleče od Bukovine med rekama Prut in Dnjestr do Črnega morja, igra vlogo v zgodovini. Po Angliji in Franciji na Krimu (leta 1854) premagana Rusija je morala v pariškem miru od leta 1856 znatno večji južni del Besarabije, ki ga obljudujó Rumuni, odstopiti kneževini Multanski, ki je bila tedaj turška vazalska država, a ko se je ta kneževina združila z Valahijo v kneževino Rumunijo, se ji je pridružila tudi Besarabija in je ostala do vojne Rusije s Turčijo leta 1878 sestaven del kneževine. V tej vojni je bila kneževina Rumunska zaveznica Rusije. Nastop nje vojske je pripomogel, da se je suneč Turkoy na severnem Balkanu zaustavil in je bil zlomljen. In nič manjega pomena za ta uspeh ni imelo privoljenje Rumunske za svobodni prehod in prevažanje vojnega materiala preko rumunskega ozemlja.

Kljub temu se je morala kneževina Rumunska odreči Besarabije. Bila je pač bogato odškodovana za to, kajti v nadomestilo za izgubo tega ozemlja je dobila na račun Bolgarske Dobrudžo in s tem ne le direktni pristop k Črnemu morju, ampak tudi do ustja

Donave, čeprav so za ta poslednja ostale v veljavi določbe pariškega miru (podrejenje mednarodni podobavski komisiji). Tudi je bila Rumunska priznana kot neodvisna evropska država. Kljub temu pa niso Rumuni — kakor se kaže sedaj — še preboleli izgube Besarabije.

Tako je vprašanje Besarabije zopet prišlo na dnevni red. Države trosporazuma so, ko se jim je posrečilo odtrgati Italijo od trozveze, storile vse možno, da bi pridobile tudi Rumunsko, to predstavljajo romanskega plemena na izhodu. Rumunska vlada je odgovorila — kakor sporočajo poročila soglasno — z zahtevo, naj se jej povrne Besarabijo in je to zahtevo podkrepila s tem, da je prebivalstvo rumunske narodnosti. A isti zapačni državi — Anglija in Francija —, ki sta leta 1856 kot zmagovalni sovražnici prisilili Rusijo, ste kot zaveznici Rusije nasvetovali le-tej, naj stori to, v kar je bila leta 1856 prisiljena. To je nov prispevek k staremu izkustvu, da se dogodki sicer res doždevno ponavljajo, ali rezultat da je popolnoma drugačen, nego so si predstavljali oni, ki jih izzivljajo.

Hudi artilerijski boji ob besarabski meji.

Iz Černovic se poroča: Ob bukovinsko-besarabski meji severno-zahodno od Černovic je prišlo vnovič do bojev. Že od torka, dne 24. avgusta, se vršijo hudi artilerijski boji. Gromenje topov se čuje v Černovice prav razločno. Na najskrajnejšem ruskem krilu, tik ob rumunsko-bukovinski meji, zbira sovražnik nove čete. V zadnjih dneh se je pripetilo, da je udrta ruska kavalerijska patrolja pri rumunski vasi Cotul-Chotim na rumunska fla. Rumunska obmejna straža je s puškami pregnala rusko kavalerijsko patroljo.

Bombardiranje Pančeve.

Iz Budimpešte javljajo: Srbska artilerija je 12. t. m. obstreljevala ogrsko mesto Pančevo. V mesto je padlo 18 granat, ki so ubile 3 osebe ter jih 9 težko ranile. Naše baterije pa so prisilile srbske topove, da so obmolknili. Obstreljevanje ni imelo nikakega vojaškega pomena ter je bilo le prazna demonstracija.

Kaj delajo Balkanci?

Kaj še upa Rumunija od entente dobiti, je nerazumljivo. Vendar se vedno zapira svoje meje za prevoz v Turčijo in jih odpira za prevoz ruskega materiala v Srbijo in Grčijo.

„Vossische Zeitung“ javlja, da je bila bolgarsko-turška pogodba dne 20. avg. podpisana. Sploh je neverjetno, da bi se dala Bolgarija od entente ujeti, sedaj pa, ako je res sklenila pogodbo s Turčijo, je to absolutno izključeno.

Na Grškem še niso topli stoli, na katere so se vsedli ministri novega Venizelosovega kabineta. Vsi ministri so vzeti iz prejšnjega Venizelosovega kabineta, le vojni Darglis je nov. Darglis je sicer prijatelj entente, toda brezpogojno udan kralju. Grška bi baje pod Venizelosom delala politiko, ki bo ententi prijazna, a vojske se ne udeleži.

Na Srbskem je bila vsa pozornost obrnjena na skupščino, ki je imela odločevati o ententnih zahtevah, da se odstopi Makedonija Bolgarom. Pašičev ekspozé v skupščini je temeljil na naslednjih principih: Srbija je pripravljena odstopiti Bolgariji makedonsko ozemlje, vstraja pri tem, da si ohrani skupno mejo z Grško in da ozemlja ne izroči takoj. Za sporna vprašanja je Srbija pripravljena akceptirati razsodišče četverosporazuma pod pogojem, da se mu tudi Bolgarija podvrže.

Skupščina je votirala vladi po dolgi debati z upnico s 103 glasovi proti 24 ter sprejela resolucijo, ki prepušča Pašiču v macedonskem vprašanju popolnoma preste roke.

Tajne seje francoske zbornice.

Francoski radikali so v zbornici javno očitali ministru Millerandu, da je zanemarjal svoje dolžnosti kot vojni minister ter da ni zadostno skrbel za obrambo države. Padale so v zbornici tudi tako pikre besede na naslov celega ministrstva, da je pretlita ministrstvu Viviana zelo resna kriza in ni veliko manjkalo, da ni odstopilo. Tudi stolec predsednika republike, Poincaré, se je jel močno majati. Iz mučnega položaja, v katerem se je nahajala vsled ministrske krize cela Francija, jo je pa za sedaj rešil poslanec Franklin Bouillon na ta način, da je zahteval pretečeni pondeljek v zbornici, da naj bo prihodnja seja zbornice tajna, v kateri se bo moral zagovarjati vojni minister Millerand.

Zahteva poslanca Bouillona je bila francoskemu ministrstvu skrajno nevshečna. Le s težkim srcem se je ministrski predsednik Viviani udal ter sprejel predlog poslanca Bouillona, ki ga je stavil v imenu radikalcev, da vlada pojasni svoje dosedaj tako skrbno čuvane tajne načrte o notranji in zunanji politiki v splošnih potezih celokupni ljudski zbornici v posebni tajni seji. Kot izboren poznavatelj francoskega ljudskega duha je pač Viviani prav dobro vedel, da si bo cela država takoj na jasnem, da so se morali pripetiti resni dogodki, na katere ni nihče računjal in

VOLNO

ovčjo oprano in neoprano kupim vsako množino po najvišji ceni proti takojšnjemu plačilu, ter plačam vožnjo sam. Večjo množino pošljem potnika osebno prevzeti.

Veletrgovina R. Stermecki,
Celle št. 19, Štajersko.

Proda se 1 1/2 orala veliko posestvo 3/4 ure daleč od Lembaha pri Mariboru. Več se izve v Urbanski ulici 11 Maribor.

Izurjena starejša kuharica išče zanesljivo službo, pismene ponudbe pod naslovom: kuharica pri g. Ferik, Mozartstrasse 54 Maribor.

Krepkega dečka s primerno šolsko izobrazbo, ter pridnega trgovskega pomočnika, sprejme takoj večja trgovina z mešanico blagom na Dolenjskem. Ponudbe pod 344 poste restante Škocjan, Dolenjsko.

Tesarje

sprejme Ivan Špes, načelnik Zadruga tesarjev v Mariboru in posestnik parnega mlina in parne žage v Windenauerstrasse št. 26, Maribor. Tesarji zaslužijo po kakovosti dela po 50, 60 in 70 vinarjev na uro, stanovanje prosto, živež dobijo po ceni pri delodajalcu samem.

Kupujem

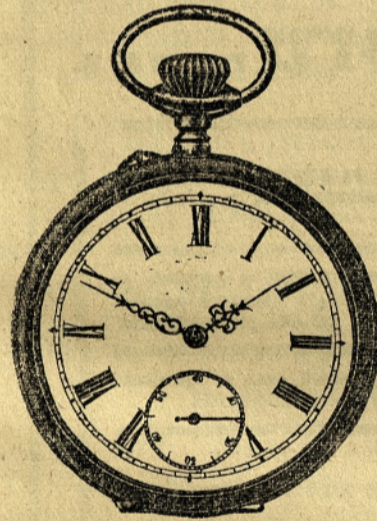
seno, slamo, fižol in sploh vse poljske pridelke po najvišjih cenah

Ant. Birkmaier

Maribor, Meljska cesta 29 (Mellingerstr.)

Ure! Ure!

V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 2 40
Sreb. verižice damske K 3 60
Zlate damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamčil

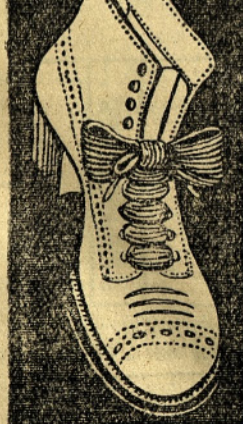
Precizijske ure, Schafhausen,
Zenith, Omega, Eterne

Očala: Za kratkovidne nova,
zboljšana stekla.

Franjo Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,

Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

ČEVLJE

za moške, ženske in otroke, kakor tudi usnjate gamašne in galošne najboljše kakovosti prodaja doma in razpošilja po najnižjih cenah veletrgovina

R. Stermecki v Celju št. 300

Pišite po cenik.

Naročajte in razsirite

„Stražo“!

Označilo! Stalna dobra služba za pridno dekle! Naslov in pogoji v upravnistvu „Straže“.

URE

Velika zbirka ur, dragocinskih, srebrnih in opečnih ur po vsaki ceni.

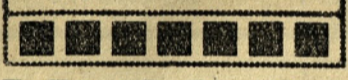
Tudi na obraba. - Nostr. cenik nastoj. - Gramofoni 20-200 K

Wiktoria monument-ura K 800
Pristna srebrna ura K 7—
Original omega ura K 24—
Kuhinjska ura K 10—
Budilka niklova K 8—
Poročni prstani K 8—
Srebrne verižice K 8—

Večbetno jamstvo.

Nasl. Dieffinger
Theod. Fehrenbach

urar in očalar
MARIBOR, Gosposka ul. 28
Kupujem rihtalce in srebra.

„Slovenski Gospodar“ in „Straža“

se prodajata v naslednjih prodajalnah in tobakarnah:

V Mariboru:

Prodajalna tiskarne sv. Cirila, Koroška ulica št. 5.
Papirna prodajalna g. Pristernik, Tegetthoff-ova ulica.
Trafika na Glav. trgu (zraven rotovža).
» v Gosposki ul. (nasproti hotelu nadvojvoda Ivan).
Trafika v Grajski ulici.
» » Tegetthoff-ovi ulici (g. Žifko, blizu glavnega kolodvora).
Trafika g. Handl v Tegetthoff-ovi ulici.
Trafika na Tržaški cesti (nasproti magdalenski cerkvi).

Brežice:

Trgovina g. Antona Umek.

Celje:

Papirna trgovina Goričar & Leskošek.
Trafika v Narodnem Domu.
Knjigarna gosp. Adler.

Celovec:

Trgovina g. J. Vajncnerl, Velikovska cesta 5.

Sv. Duh-Loče:

Gosp. Josip Zalar (organist).

Dobie pri Planini:

Trgovina g. Amalije Tržan.

Fram:

Trgovina gosp. Janeza Kodrič.

Fohnsdorf:

Trgovina gosp. Jurija Gajšek.

Gornja Radgona:

Trgovina gosp. Antona Korošec.
» » Franca Korošec.

Guštani (Koroško):

Trgovina g. Vinko Brundula.

Sv. Jakob v Slov. gor.:

Trgovina g. Frid. Zinauer.

Sv. Jurij ob juž. žel.:

Trgovina g. Janko Artmana.

Kozje:

Trgovina gospoda Draškoviča.

Sv. Lenart v Slov. gor.:

Trgovina gosp. Antona Zemljič.

Ljutomer:

Trgovina g. Alojzija Vršič.

Luče v Sav. dol.:

Posestnik g. Franc Dežman.

Muta:

Trgovina gosp. J. Oset.

Ptuj:

Papirna trgovina g. J. N. Petersič.

Podlehnik pri Ptuj:

Trgovina gosp. Mateja Zorko.

V Slov. Bistrici:

Prodajalna g. Roze Pičl.

Slov. Gradec:

Trgovina g. Bastjančič.

Starigr:

Trgovina g. Ignaca Uršič.

Stridova (Prekmursko):

Gosp. Peter Kovačič.

Šmartin na Pohorju:

Trgovina g. Janeza Kos.

Šoštanj:

Trgovina g. Ane Topolnik.

Sv. Trojica v Slov. gor.:

Trgovina g. Terezije Cauš.

Sv. Vid pri Ptuj:

Mostninar g. Anton Kmetec.

Veržej:

Trgovina gosp. Marije Koroša.

Vojnik:

Trgovina g. A. Brezovnik.

Žetale:

Trgovina gosp. Mat. Berlisg.

„Slovenski Gospodar“ izhaja vsak četrtek in stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naročnina se najlozje pošilja po poštni nakaznici pod naslovom: **Upravištvo „Slov. Gospodarja“, Maribor.**

„Straža“ izhaja vsak pondeljek in petek popoldne. Naročnina za »Stražo« znaša za celo leto 10 K, za pol leta 5 K in za četrt leta K 2 50. Naslov za pošiljatev naročnine: **Upravištvo lista „Straža“, Maribor.**

Kdor še ni naročen na »Slov. Gospodar« in »Stražo«, naj to takoj stori. Oba lista prinašata zanimive novice iz domačih krajev, z bojišč, iz tujine, objavljate važne uradne odredbe, cene živini in pridelkom itd. itd. Naročajte naše liste v obojem na bojišču vsaj za četrt leta!

Ako hočeš kako reč dobro prodati ali najti kupca, inseriraj v »Slov. Gosp.« in »Straži«.

Opomba: Če kdo hoče prodajati naše liste, naj naznani tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5. — Prodajalci dobijo dalekosežen popust.

SIROLIN "Roche"

Prane bolezni, oslovski kašel, naduha, po influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

- 1. Vseki, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obverevati se bolezninaga jo zdraviti.
- 2. Oseba s kroničnim kašlom bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
- 3. Vdušljivi, katerim Sirolin znatno olahča naduho.
- 4. Širokuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vpehom na splošni počutek.

Se dobi v vseh lekarnah d. K. 4.-

Suhe gobe, fižol, vinski kamen

ter sploh vse deželne pridelke kakor tudi prazne dobro ohranjene vreče kupi velcrtgovina Anton Kolenc Celje Graška cesta 22.

Knjigarna, umetnine in muzikalije.

Goričar & Leskovšek

Celje

trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami na debelo in drobno, priporoča: trgovcem in preprodajalcem velikansko izbero dopisnic XX po raznih cenah. XX Za gostilničarje: Papirnatu servijete vsled novih predpisov namestnje v Gradcu po zelo nizkih cenah.

Tužnim srcem javljamo prebridko vest, da se je naš preljubi soprog ozir. brat, svak in stric, gospod

Franc Lichtenwallner

učitelj in r. podč. e. kr. prostovoljn. strelskega polka št.

dne 23. avgusta 1915 v starosti 46 let v izpolnjevanju dolžnosti do domovine, nepričakovano ločil od nas.

Pogreb se je vršil v četrtek dne 26. avgusta ob 1/2 9. uri predpoldne v Lipnici, kjer so bili začasno položeni ostanki dragega ranjkega k zadnjemu počitku.

Maša-zadušnica se je služila v petek dne 27. avgusta ob 1/2 9. uri v frančiškanski cerkvi.

Maribor, dne 25. avgusta 1915.

Viktorija Lichtenwallner, roj. Kautzner, soproga. Učitelj Matija Lichtenwallner, brat. Svaki, svakinje, nečaki in nečakinje.

Posebna naznanila se ne razpošljejo.

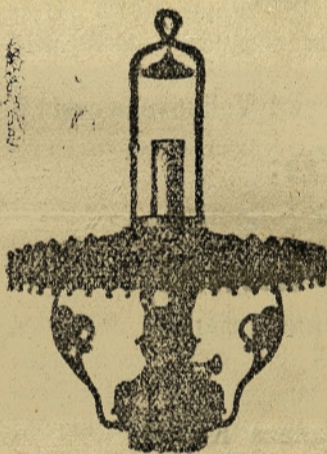
Pozor kmetovalci!

Preskrbite si pravočasno, posebno sedaj v vojskinem času, jamčena, zanesljiva in kaljiva semena, n. pr.: domačo, nemško (Lucerna), kamnito deteljo, travo, peso rumeno in rudečo, sploh vsa poljska, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane in odlikovane tvrdke Mauthner, ki se dobivajo pri domači tvrdki

I. RAVNIKAR :: CELJE

Trgovina s špecerljskim blagom, z barvami in deželnimi pridelki ter zaloga vseh vrst mineralnih vod.

Solidna in točna postrežba.

Edina štajerska steklarska narodna trgovina.

Na debelo!

Na drobno!

FRANC STRUPI :: CELJE

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za vodobe. — Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in stavbah.

Najsolidnejša in točna postrežba.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4 1/2%, proti tuznesočni odpevdi po 4%. Obresti se pripisujejo k kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se pošta hranilna polonice (97.079) na vspešno. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti papirni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poročilo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izporekuje za zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih donarjih zavodih pravnih posojilnic v svojo last proti povolitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kren. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsakega dne in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsake sabeto od 9. do 12. ure dopoldne izvenih praznikov. V uradnih urah se sprejemajo in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in protnje prejema vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -

lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.